మాగాడు

- అత్తలూరి విజయలక్ష్మి

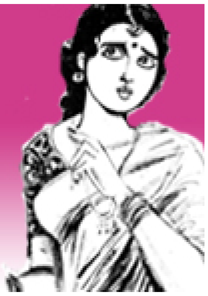

(గత సంచిక తరువాయి)

సన్నగా, పొడుగ్గా, చామన చాయగా ఉన్నాడు.. కళ్ళద్దాల వెనకనుంచి లోతుగా, తీక్షణంగా ఉన్న చూపులు, జీవితానుభావాలను తెల్లకాగితం మీద చిక్కటి సిరాతో అలికినట్టు ఉంది జుట్టు. ఆహ్లాద ఆపాదమస్తకం వణికింది. గొంతు తడారిపోయినట్టు అయింది. ఈయన మహాతేజ.. ఎంతో కాలంగా చూడాలని, కలుసుకోవాలని ఎదురుచూస్తున్న వ్యక్తి. దగ్గరగా వెళ్ళి అప్పటికప్పుడు తను చెప్పాలనుకున్నవిషయాలన్నీ పాఠం అప్పచెప్పినట్టు చేప్పేయాలనిపించింది.

" వీరే మహాతేజ గారు " ఆర్గనైజర్ మాటకి అక్కడ నిలబడ పెయిటింగ్స్ చూస్తున్న విజిటర్స్ తలలు వెనక్కి తిప్పి చూసి నిలబడిన చోటు నుంచి అతని వైపు వచ్చారు।

విదేశీ యువకుడు మహాతేజకి షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చాడు. " అయాం ఆకిమ్ " తనని తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"మీ ఆర్ట్ గురించి వివరాలు కావాలిట అతనికి" అన్నాడు ఆర్గనైజర్.

చిరునవ్వుతో అన్నాడు ఆకిమ్ " సర్,, నేను చాలా పెయింటింగ్స్ చూశాను.. బట్ ఈ పెయింటింగ్ డిఫరెంట్ గా ఉంది.. దీని గురించి తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను !"

" తప్పకుండా! ఎంతో దూరం నుంచి వచ్చి ఉత్సాహంగా మా కల్చర్ తెలుసుకోవాలన్న మీ ఆసక్తిని అభినందిస్తున్నాను" అంటూ తేజ చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

ఆహ్లాద వాళ్ళకి కొంచెం దగ్గరగా జరిగి నిలబడి ఉత్సుకతతో వినసాగింది.

మేఘ మైక్ తో పరిగెత్తుకుని వచ్చింది.. " ఎక్స్ క్యూజ్ మీ సర్ " అంటూ మైక్ అతని మొహం దగ్గరకు పెట్టింది..

తేజ ఇబ్బందిగా చూస్తూ " మీడియాకి మరోసారి తీరుబడిగా ఇంటర్వ్యూ ఇస్తాను.. ఇప్పుడు కేవలం ఈ ఒక్క ఆర్ట్ గురించి వివరిస్తున్నాను " అన్నాడు.

" ప్లీజ్ సర్! చెప్పండి. ఇది కూడా ఇంపార్టెంట్ సర్ ప్లీజ్ కాదనకండి " బ్రతిమాలుతున్నట్టుగా అంది మేఘ.

" సారీ! మీడియాకి చెప్పడం వేరు.. ఒక అభిమానికి చెప్పడం వేరు.. తప్పకుండా నేను మరోసారి మీ స్టూడియో కి వస్తాను.. ఇప్పుడు ఈ పోర్షన్ కవర్ చేయద్దు " అన్నాడు తేజ.

మెత్తగా ఉన్నా ఆ స్వరంలో వినిపించిన షార్ప్ నెస్ గమనించిన వర్మ మేఘ భుజం మీద చేయేసి వారిస్తూ అన్నాడు "ఇట్స్ ఓ కే సర్! మిమ్మల్ని మా స్టూడియోలో చూడడంకోసం ఎదురుచూస్తాను. అయాం వర్మ ప్రోగ్రామ్ హెడ్ " తేజకీ షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చాడు.

" నైస్ టు మీట్" తేజ మర్యాదపూర్వకంగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

" ప్లీజ్ మీరు కంటిన్యూ చేయండి.." తేజతో అని మేఘ వైపు చూసి " మేఘా! తరవాత వారిని స్టూడియో కి తీసుకుని వెళ్దాము కవర్ చేయాల్సినవి ఉన్నాయి రండి " అన్నాడు వర్మ.

తేజ థాంక్స్ అన్నట్టు చూసాడు వర్మ వైపు..

మేఘ అయిష్టంగా యూనిట్ ని అనుసరించింది.

తన వైపు ఉత్కంఠగా చూస్తున్న ఆకిమ్ ని, అక్కడ నిలబడిన అభిమానులను చూసి "చెప్పండి" అన్నాడు తేజ.

" ఈ పెయింటింగ్ భావం అర్థం కాలేదు explain చేస్తారా !" ధైర్యం చేసి అడిగింది ఆహ్లాద.

మందహాసం చేసి కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా ఆ పెయింటింగ్ వైపు చూస్తూ ఉండిపోయి నెమ్మదిగా మొదలుపెట్టాడు.

"జాగ్రత్తగా చూడండి ఇందులో మీకేం కనిపిస్తోంది."

ఎవరూ ఏమి మాట్లాడలేదు. ఆహ్లాద నెమ్మదిగా అంది " మాతృత్వం."

అభినందిస్తున్నట్టు చూసి " కొంతవరకు అర్థం చేసుకున్నారు ఇంకా జాగ్రత్తగా చూడండి" అన్నాడు. ఆహ్లాద మరో రెండు అడుగులు ముందుకు నడిచి పెయింటింగ్ దగ్గరగా నిలబడి తదేకంగా చూడసాగింది.

ఒక స్త్రీ, చాలా నిరుపేద స్త్రీ.. ఆమె చాతీ అనాచ్ఛాదితంగా ఉంది. ఆమె ఒడిలో ఉన్న బాబు పాలు త్రాగడానికి ప్రయత్నించి రొమ్ము వదిలేసి దీనంగా చూస్తున్నాడు. వాడి కను చివరల తెల్లని చుక్కలు ఆరిపోయిన కన్నీటి చుక్కలు. ఏడవడానికి కూడా శక్తి లేనివాడిలా నిస్సహాయంగా, దిగులుగా ఉన్నాయి వాడి చూపులు. ఆమె మొఖంలో దుఃఖం,

నిస్సహాయత. తాళ్ళలా వేళ్ళాడుతున్న తైల సంస్కారం లేని కేశాలు, తోలు సంచీల్లా వేళ్ళాడుతున్న రొమ్ములు, ఆమె మడిచిన కాలు మీద మరో పాప, ఆ పాప కళ్ళల్లో నీరసం, ఆకలి!

తేజ నేలమీద పడుకుని బొటనవేలు చీకుతున్న పిల్లాడిని చూపిస్తూ చెప్పసాగాడు. “ ఈ పిల్లవాడి ఉబ్బిన పొట్ట, అస్తవ్యస్తంగా పడుకోబెట్టిన తీరు.. ఇవన్నీ ఏ భావం వ్యక్తం చేస్తున్నాయి మీకు?” అడిగాడు తేజ.

“ పావర్టీ “ అన్నాడు ఆకిమ్.

“ ఎస్! పావర్టీ..పేదరికం. ముగ్గురు పిల్లలు, ఆకలి బాధ, బాధ్యత లేని భర్త ఏమి చేయలేని ఆమె నిస్సహాయత తెలుస్తోంది కదా! “

ఊపిరి బిగబట్టి వింటున్న ఆహ్లాద, ఆకిమ్ మిగతా వాళ్ళు ఒళ్ళు జలదరించినట్టు అయి భుజాలు కదిలించారు. ఆహ్లాద పిల్లవాడి బొమ్మవైపు చూసింది. ఆ కళ్ళల్లో దీనత్వం చూడగానే ఆమె గుండె కరిగిపోయింది. వానపాములా ఉన్నాడు. ఎంత మంది పిల్లలు ఇలా ఆహారం లేక మరణిస్తున్నారో ఎన్నో సార్లు టి. వి లో సేవ్ ది చిల్డ్రెన్ యాడ్ లో చూస్తూనే ఉంది. సరిగ్గా లంచ్ చేసేముందు వచ్చే ఆ యాడ్ కనిపించగానే విసుక్కునేది కానీ, అదే పరిస్థితి ఇక్కడ ఈ చిత్రం లో చూస్తుంటే హృదయం ద్రవించసాగింది.

తేజ స్వరం మంద్రంగా వినిపించసాగింది. “ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఎంతో మంది పేదవారు ఉన్నారు. దానికి కారణాలు అనేకం ఉన్నాయి.. వాటిలో ముఖ్యమైనవి నిరక్షరాస్యత, నిర్లక్ష్యం, అసమానత ఇవి కాక స్త్రీల పరాధీనత, ఆర్థికంగా పురుషుడి మీద ఆధారపడి జీవిస్తూ ఉండడం వలన పురుషుల ఆధిక్యత స్త్రీలని నిస్సహాయులను చేస్తున్నది. ఇందులో కనిపిస్తున్న స్త్రీ కళ్ళు చూడండి...”

“ఆమె కళ్ళ చివర ఎర్రటి చుక్కలు ఉన్నాయేంటి ” ఆహ్లాద గబుక్కున అంది.

తేజ పల్చగా నవ్వి అన్నాడు “ కన్నీళ్లు కార్చి, కార్చి ఇంక నీరు లేక రక్తం కారుతోంది అన్న భావం వ్యక్తం చేయడం ఇదే expressionism.. Expressionism is inner layers of a person. చిత్రం చూడగానే వీక్షకులకు చిత్రం లోని వస్తువుల కన్నా అందులోని భావం అర్థం కావాలి.. రేఖా మాత్రంగా ఉన్న ఆ కళ్ళల్లో విషాదం, దుఃఖం పోటీ పడి కనిపిస్తున్నాయి. అవి తెలియడం కోసమే కోసమే చిక్కటి రంగులు ఉపయోగించాను. కళాకారుడు, లేదా ఒక కవి లేదా ఒక నటుడి హృదయంలో ఎన్నో పొరలు ఉంటాయి. ఒక్కో పొరలో ఒక్కో భావం.. ఆ భావాలను వ్యక్తీకరించడంలో అతను పడే మానసిక సంఘర్షణలో అనుసరించే ఒక పద్ధతి expressionism. ఇది ఆధునిక కళ లో వచ్చిన ఒక ప్రయోగాత్మక కళారీతి.”

" సర్! ఆబ్జెక్ట్ అస్పష్టంగా ఉండి కేవలం సబ్జెక్టు పరంగా చెప్పినప్పుడు కవిత్వం లేదా నాటకం సామాన్య ప్రజలకు కూడా అర్థం అవడంలో పెద్ద కష్టం ఉండకపోవచ్చు.. కానీ, ఇలా పెయింటింగ్ లో మీరు ప్రయోగించిన format సామాన్యులకు అర్థం కాదు కదా! "

నవ్వాడు తేజ. " ఒక కమర్షియల్ సినిమాకి, ఒక ఆర్ట్ సినిమా కి ఉన్న తేడానే ఇది కూడా.. ఆర్ట్ మూవీ ఎందుకు అవార్డులకి పరిమితం అవుతుంది.. ఎందుకు ఆర్థిక లాభాలు తెచ్చి పెట్టదు నిర్మాతలకి? కామన్ మాన్ ని ఆకట్టుకోదు కాబట్టి. కామన్ మాన్ ఎప్పుడూ సినిమా నుంచి వినోదం మాత్రమే కోరుకుంటాడు. ఆలోచనాత్మకంగా సినిమా తీస్తే అనవసరంగా తన ఆలోచనా శక్తిని ఒక సినిమా కోసం వినియోగించడం వృధా అనుకుంటాడు. అలాగే చాలా మంది తమ డ్రాయింగ్ రూమ్ లో అలంకరణ కోసం ఒక పెయింటింగ్ పెట్టుకోవాలి అనుకుంటే ఒక అందమైన అమ్మాయిదో లేదా ప్రకృతి సౌందర్యం వెల్లివిరిసేదో పెట్టుకుంటాడు. ఇలాంటివి అర్థం చేసుకోవాలి అంటే అభిరుచి ఉండాలి. ఇప్పుడు నా చుట్టూ ఉన్న మీలో ఎంత మందికి అభిరుచి ఉంది! ఆకిమ్ కి అభిరుచి ఉంది కాబట్టే రష్యా నుంచి కేవలం మన సంస్కృతీ, సంప్రదాయాలను, మన కళలను తెలుసుకోవడానికి వచ్చాడు. అతనికి నేను వివరిస్తూ ఉంటే మీరంతా కేవలం ఆసక్తి తో వింటున్నారే గానీ, అభిరుచి తో కాదు అవునా!"

ఆహ్లాద కొంచెం కలవరపడి చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళ మొహాల్లోకి చూసింది. అందరూ ఇబ్బందిగా కదిలారు.

తేజ తిరిగి వివరించడం ప్రారంభించాడు. " మీలో అభిరుచి కలిగించేలా వివరించే అవకాశం కళాకారుడి కి లభించడం అరుదు. నాకు లభించింది. ఈ అవకాశం నాకు ఇచ్చినందుకు మీ అందరికీ కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకుంటూ చెప్తాను వినండి. " మంద్రంగా ఉన్న అతని స్వరం మంత్ర ముగ్ధులయి వినసాగారు అందరూ.

"మన అందరికీ కూడా అంతరంగంలో మనకే తెలియని అనేక పొరలు ఉంటాయి. వాటిని వ్యక్తపరచడానికి ఒక్కోరు ఒకొక్క పద్ధతి అనుసరిస్తారు. కళ విషయానికి వస్తే, expressionismలో సబ్జెక్టు పరంగా అభివ్యక్తీకరించడం అనే పద్ధతిని నేను ఎక్కువగా ఫాలో అవుతాను.." అతను చెప్పడం ఒక్క క్షణం ఆపి సన్నగా నిట్టూర్చి, " నేను poor communicatorని. నా ఎమోషన్స్ ని మాటల్లో చెప్పలేక గీతల్లో వ్యక్తం చేయడం అలవాటు చేసుకున్నాను. ఆ అలవాటే expressionism మీద ఆసక్తిని కలగచేసింది. వీక్షకుడు వస్తువు మీద కన్నా అందులోని భావం మీద దృష్టి పెట్టి, ఆ భావం అర్థం చేసుకునేలా చేయడానికి అస్పష్టమైన గీతలు, దట్టమైన రంగులు ఉపయోగిస్తాము. మోడరన్ ఆర్ట్ లో subject కన్నా ఆబ్జెక్ట్ ద్వారానే భావాన్ని చెప్పడం ఒక విశిష్టత. సున్నితమైన విషయాన్ని లైట్ కలర్స్ తో, తీవ్రమైన విషయాన్ని ముదురు రంగుల్లో " అతని మాటలకి అడ్డువస్తూ అడిగాడు ఆకిమ్ " ఆమె వెనకాల ఉన్న object ఏంటి?"

" వాల్! అది ఒక గోడ, ఆమె గుడిసెకి సంబంధించిన మట్టిగోడ.. పెచ్చులు ఊడిపోయి, కూలిపోడానికి సిద్ధంగా ఉంది ఆమె జీవితం లాగా. "

"సర్! ఆ సీసాకి అర్థం ఏమిటి? " చూపుడు వేలితో ఒక మూల విరిగిపడిన సీసా చూపిస్తూ అడిగింది ఆహ్లాద.

" ఆ విరిగిపోయిన బాటిల్స్ ఆమె భర్త తాగి పారేసిన మద్యం తాలూకు సీసాలు. సీసాకి ఎరుపు రంగు వేయడానికి కారణం అతను తాగుతున్నది మద్యం కాదు.. భార్యా, పిల్లల రక్తం అని చెప్పడం. ఆ పిల్లలకి పాలు లేవు.. అమ్మ మురిపాలు లేవు.. ఆమె నిస్సహాయురాలు.. విషాదమయం ఆమె జీవితం. ఆమె ఒంటిమీద ఉన్న చీరకి చిరుగులు, చెంప మీద కనిపిస్తున్న గాయాలు, గుండెల మీద మచ్చలు, పిల్లవాడి శుష్కించిన దేహం..ఇవన్నీ ఆమె జీవితంలోని విషాదాన్ని తెలియచేసే విధంగా రంగులు వాడాను. ముఖ్యంగా భావ సాంద్రత అభివ్యక్తీకరించడంలో ముదురు రంగులు ఉపయోగించడం టెక్నిక్. ఉపయోగించే రంగుల ద్వారా కళాకారుడి హృదయంలో చెలరేగే అనేక రకాల భావాలను express చేయచ్చు . అదే expressionism. ఎరుపు నారింజ, నీలం, నలుపు, డార్క్ బ్రౌన్ కలర్స్ వాడడానికి కారణం ఆమె జీవితంలో పొంచుకువస్తున్న ప్రమాదం, ఆమె గుండెల్లో ఉన్న విషాదం సూచనగా చెప్పడం. పసుపు, ఆకుపచ్చ, గులాబీ వంటి ఆహ్లాదకరమైన, శుభ సంకేతం ఇచ్చే రంగులు. ఒక్కోసారి ఆకృతులను కొంచెం వక్రీకరించడంలో అనేక రకాల రంగులను గజి,బిజిగా వాడతాము. ఇదంతా వీక్షకుల దృష్టిని వస్తువు వైపు నుంచి విషయం వైపుకి మరల్చడానికి చేసే ఒక ప్రయత్నం. దురదృష్ట వశాత్తూ ఇలాంటి పెయింటింగ్స్ ని చాలా మంది కేవలం మోడరన్ ఆర్ట్ అనుకుంటారు. కానీ మోడరన్ ఆర్ట్ లో expressionism అనే ప్రక్రియ ఉందని చాలా మందికి తెలియదు. ఇరవై శతాబ్దంలో వచ్చిన మార్పులు ఇవన్నీ. "

మహాతేజ చెప్పింది విన్న ఆకిమ్ గట్టిగా చప్పట్లు కొట్టాడు. అతన్ని అనుసరిస్తూ ఆహ్లాద, ఆమెతో పాటు అక్కడ నిలబడి ఉన్న వారు అందరూ కూడా గట్టిగా చప్పట్లు కొట్టారు. ఆర్గనైజర్ అన్నాడు నవ్వుతూ... " ఇంత అద్భుతమైన వాస్తవ జీవన చిత్రం కాబట్టి దీనికి బహుమతి వచ్చింది. మహాతేజా! వియ్ ఆర్ ప్రౌడ్ ఆఫ్ యు."

ఆకిమ్ కుడి చేయి చాచి తేజకి షేక్ హ్యాండ్ ఇస్తూ..." ఫెంటాస్టిక్ మిస్టర్ తేజ ఐ లవ్ ఇట్ " అన్నాడు.

అప్పటివరకు కొంచెం దూరంలో నిలబడి తన మొబైలు లో అతను చెప్పినది అంతా రికార్డు చేసిన మేఘ మెరుపులా అక్కడి నుంచి మాయమై రెండో అంతస్తులో ఉన్న యూనిట్ బృందం వైపు పరిగెత్తింది విజయగర్వంతో.

తేజ వెళ్లిపోతాడన్న టెన్షన్ తో గబ,గబా అక్కడున్న అమ్మాయిలూ, అబ్బాయిలు తేజని అభినందనలతో ముంచెత్తుతూ అతనితో సెల్ఫీ తీసుకోడానికి పోటీ పడసాగారు. కొన్ని నిమిషాల్లోనే అక్కడంతా ఒకరకమైన హడావుడి

మొదలవడంతో ఆహ్లాద కొంచెం ఎడంగా జరిగి గోడవార నిలబడి అతనిని వొంటరిగా కలుసుకోవడం కోసం ఎదురుచూడసాగింది. ఒక్కొక్కరే సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయే వరకు ఆకిమ్ కొంచెం ఎడంగా నిలబడి తేజతో ఏదో అన్నాడు... తేజ ఒక్క క్షణం సాలోచనగా చూసి ఏదో సమాధానం చెప్పాడు. ఆకిమ్ కి తన విజిటింగ్ కార్డ్ ఇచ్చాడు. తరవాత అతను కూడా సెల్ఫీ తీసుకుని జేబులోంచి ఆటోగ్రాఫ్ కోసం చిన్న నోట్ బుక్ లాంటిది తీసి తేజకి ఇచ్చాడు. ఆహ్లాద కొంచెం వాళ్ళ వైపు నడిచి కుతూహలంగా తొంగి చూసింది. ఇంగ్లీష్ లో కొంచెం పెద్ద అక్షరాలతో రాసాడు "ప్రవర్తన అనేది చెట్టు అయితే, గుర్తింపు దాని నీడ నిన్ను ఎవరన్నా గుర్తించాలంటే నువ్వు ఓ మహావృక్షం లా ఎదుగు అప్పుడే మరికొందరికి నీడనివ్వగలవు." సంతకం చేసి ఇచ్చాడు. ఆకిమ్ థాంక్స్ చెప్పి మరోసారి తేజకి షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.. గులాబీరంగులో సన్నగా ఆరడుగుల ఎత్తు ఉన్న ఆ యువకుడు వేగంగా నడిచి వెళ్తోంటే ఖజురహో శిల్పాలలో ఒక శిల్పం చైతన్యం వచ్చి నడిచి వెళ్తున్నట్టు అనిపించింది. కాసేపు అతను వెళ్ళిన వైపు రెప్ప వాల్చకుండా చూసిన ఆహ్లాద అతను కారు ఎక్కగానే తిరిగి చూపులు తేజ వైపు తిప్పింది.

మరో కుర్రాడితో సెల్ఫీ తీసుకుని " బై సి యు" అంటూ వేగంగా ఎగ్జిట్ వైపు అడుగులు వేసాడు. అప్పటివరకూ బొమ్మలా నిలబడిపోయిన ఆహ్లాద అలర్ట్ అయి, గబా,గబా అతని వెనకాల నడుస్తూ వెళ్ళి అతన్ని కలుసుకుంది.

"సర్ ఒన్ మినిట్" అంది. అతను ఆగిపోయాడు.

"నా పేరు ఆహ్లాద... ఎం. బి. బి. యస్ సెకండ్ ఇయర్ చదువుతున్నాను. మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి..." ధైర్యం తెచ్చుకుని అంది.

అప్పటివరకు ఉత్సాహంగా ప్రశ్నలు అడుగుతూ పెయింటింగ్ గురించి తెలుసుకున్న ఆ అమ్మాయి సమీపంగా రావడంతో అతని అటెన్షన్ ఆమె మీద పడి, ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఓ పెద్ద కెరటం ఉవ్వెత్తున లేచి విరిగిపడినట్టు అనిపించింది. ఆమె వైపు   విస్మయంగా చూస్తూ " నువ్వు.. నువ్వు.. " గబుక్కున తల విదిలించి "మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూశాను.." అన్నాడు.

ఆహ్లాద గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది.. తనని తాను కంట్రోల్ చేసుకుంటూ అంది " ఇప్పటివరకూ ఇక్కడే మీ పక్కనే ఉన్నాను మీరు చెప్పింది విన్నాను. "

అతను ఆమె మాటలు వినిపించనట్టు తీక్షణంగా ఆమె వైపే చూస్తూ రెండు క్షణాల తరవాత అన్నాడు " ఏం మాట్లాడాలి?".

"సర్ ప్లీజ్! ఇక్కడ కాదు.. మీతో చాలా మాట్లాడాలి చెప్పండి ఎక్కడ కలుసుకోమంటారు.."

"ఇప్పుడు నాకు పని ఉంది వెళ్ళాలి.. తరవాత ఎప్పుడన్నా" అని ముందుకు నడవబోతూ ఆగిపోయి అస్పష్టంగా అన్నాడు " ఎక్కడో చూసాను..."

ఆహ్లాద గుండె వేగం హెచ్చింది। చెప్పేయనా! నో.. నో ఇది సమయం కాదు– స్థలమూ కాదు.. అందుకే మాట్లాడకుండా కళ్ళు వాల్చుకుని నిలబడిపోయింది.

అతను ఆమె వైపు అలా సాలోచనగా చూస్తూ ఉండిపోయాడు. లూజుగా వదిలేసిన జుట్టు..ఆధునికంగా, అతి నాజూగ్గా, దంతం బొమ్మలా ఉన్న ఈ అమ్మాయిని ఎక్కడో చూసాను. ఎస్! బాగా తెలిసిన అమ్మాయి। అతని అంతరంగం గమనించినట్టు నెమ్మదిగా అంది ఆహ్లాద.

"మీ విజిటింగ్ కార్డు ఇస్తారా! నేను ఫోన్ చేస్తాను. మీరు ఫ్రీగా ఉన్నప్పుడు ఒకసారి కలుస్తాను...ఇన్ ఫాక్ట్ వెంటనే మాట్లాడాలని ఉంది కానీ మీరు బిజీగా ఉన్నారు కదా!"

అతను రెండు క్షణాలు తటపటాయించి. విజిటింగ్ కార్డు ఇచ్చాడు.

"థాంక్ యు. మీకు రేపు కాల్ చేస్తాను, ఎన్ని గంటలకి చేయచ్చు?"

అతను సమాధానం చెప్పకుండా ఆమె వైపు అదోలా చూస్తూ, గొణుగుతున్నట్టు గా అన్నాడు "నిన్నెక్కడో చూసినట్టుంది.. చాలా ఫెమిలియర్ ఫేస్."

"మనిషిని పోలిన మనిషి ఉంటారు కదా సర్.." అంది తడారుతున్న గొంతు సవరించుకుంటూ.

" అవును " అన్నట్టు తల పంకించాడు..

"థాంక్ యు! మిమ్మల్ని కలుసుకోబోయే సమయం కోసం ఎదురుచూస్తాను వస్తాను" రెండు చేతులూ జోడించింది.

ఆహ్లాద అతని దగ్గర సెలవు తీసుకుని పార్కింగ్ లాట్ వైపు వెళ్ళిపోయింది. ఆమె వెళ్ళిన వైపు స్థాణువులా నిలబడి చూస్తూ ఉన్న తేజ తనకి దగ్గరగా కారు ఆగడంతో ఉలిక్కిపడి కారులో కూర్చున్నాడు.

స్టూడియోకి రాగానే కుర్చీలో కూర్చుని మొబైలు లో రికార్డు చేసిన తేజ ఉపన్యాసం వినడానికి వాయిస్ రికార్డర్ ఆన్ చేసింది మేఘ.. తేజ స్వరం స్పష్టంగా ఉన్నా జనాల గుస,గుసలు, ఆకిమ్, ఆహ్లాదల ప్రశ్నలు కలగాపులగంగా వినిపిస్తూ స్పష్టత లేకపోడంతో ఒక్కసారిగా నిరాశ ఆవరించింది ఆమెని. వర్మ చేత శభాష్ అనిపించుకునే అవకాశం అలా మిస్ అవడంతో తన మీద తనకే కోపం వచ్చింది. మొబైలు పక్కనే ఉన్న చిన్న స్టూల్ మీద పెట్టి కుర్చీలో వెనక్కి వాలింది.

బాయ్ టి తెచ్చి ఇచ్చాడు. నిరాసక్తంగా అందుకుని నెమ్మదిగా సిప్ చేయసాగింది. అసలు ఈయనకి ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వడానికి అభ్యంతరం ఏంటో! కోపంగా అనుకుంది. ఆమెకి వర్మ మాటలు మర్చిపోవాలన్నా మర్చిపోనివ్వకుండా పదే , పదే గుర్తొస్తూ పంతం పెరుగుతోంది. నిజంగా వర్మ అన్నట్టు తనకి ఏమి తెలియదా! ఎలాగో అనిపించింది.

న్యూస్ చదవడానికి సిద్ధంగా ఉన్న అదితి పరధ్యానంగా టి తాగుతున్న మేఘ వైపు చూసి కళ్ళెగరేస్తూ అడిగింది " ఏమైంది డల్ గా ఉన్నావు. "

మేఘ పెదవి విరిచింది." నథింగ్ " పల్చగా నవ్వి టీ కప్పు పక్కనే ఉన్న స్టూల్ మీద పెట్టింది.

"ఏమైంది? ఆర్ట్ గ్యాలరీ కి వెళ్ళావుగా ! ఎంతమందిని ఇంటర్వ్యూ చేశావు? "

మేఘ ఆమె ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పకుండా ఆమె వైపు తిరిగి అంది.. "అదితీ! యాంకర్స్ అందరూ బాగా చదువుకున్న వాళ్ళే అంటావా!"

అదితి వింతగా చూసింది. "ఇదేం ప్రశ్న?"

"చెప్పు– మీ న్యూస్ రీడర్స్ కి చాలా నాలెడ్జ్ ఉంటుంది కదా! రాజకీయాలు, జనరల్ నాలెడ్జ్, సినిమా, సాహిత్యం, సంగీతం, ఆర్ట్.."

" అంత సీన్ లేదు. ఇచ్చిన న్యూస్ చదివి రావడమే. ఆ తరవాత నాకు ఏం చదివానో గుర్తు కూడా ఉండదు unless it is interesting like crime story, sensational news or something like that.." నిర్లక్ష్యంగా చెప్పింది అదితి.

ఆమె చెప్పినంత నిర్లక్ష్యంగా తీసుకోలేకపోయింది మేఘ. వర్మ అన్న మాటలే ఆమె మదిలో మెదులుతూ తన మీద తనకి ఒక అపనమ్మకాన్ని కలగజేయసాగాయి. అప్పటివరకు ఉన్న ఉత్సాహం, చైతన్యం ఎవరో లాగేసినట్టు నీరసంగా, నిస్తేజంగా అనిపించింది. ఒక్కసారి తన మీద తనకు అపనమ్మకం ఏర్పడ్డాక ఆ అపనమ్మకం తనని తాను సరిదిద్దుకుని తనలోని ప్రతిభను మరింతగా మెరుగుపరచుకోడానికి ఉపయోగపడచ్చు.. ఒక్కోసారి నిస్పృహ, నిరాశ ఆవరించి నిర్వీర్యం చెయ్యచ్చు. మహాతేజని ఇంటర్వ్యూ కి ఒప్పించలేకపోయినందుకు నిరాశగా అనిపించినా, అదితి మాటలు విన్నాక ఒకలాంటి సెల్ఫ్ మోటివేషన్ లాంటిది కలిగింది. మొబైలు ఓపెన్ చేసి, గూగుల్ సర్చ్ మొదలుపెట్టింది. ఆర్ట్ అంటే ఏమిటి?

The Art is a diverse range or product of human activity that involves creative or imaginative talent expressive of technical proficiency, beauty, emotional power or conceptual ideas. There is no generally agreed definition of what cinstitutes art, and ideas have changed over time...art also called (to distinguish it from other art forms) visual art, a consciously created through an expression of skill or imaginative encompasses diverse media such as painting, sculpture, printmedia, arts, photography and ....

"మేడమ్ ! షూటింగ్ స్టార్ట్ అయింది." ప్రొడక్షన్ బాయ్ వచ్చి పిలవడంతో ట్రాన్స్ లో నుంచి బయట పడినట్టు చూసింది. సముద్రం లోతు తెలుసుకోవచ్చేమో! కానీ కళ అనే మహాసముద్రం లోతు ఎవరన్నా తెలుసుకోగలరా ! మనసులో అనుకుంటూ మొబైలు ఆఫ్ చేసి లేచింది.

తన ఇంట్లో డ్రాయింగ్ రూమ్ కి ఆనుకుని ఉన్న సిట్ అవుట్ లో కేన్ కుర్చీలో కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ న్యూస్ పేపర్ చేతిలోకి తీసుకున్నాడు తేజ.

భారతీయ చిత్రకళ పట్ల విదేశీయుడి ఆసక్తి అన్న హెడ్డింగ్. తేజ ఆసక్తిగా మాటర్ చదవసాగాడు. గత రెండు రోజులుగా మాదాపూర్ లోని స్టేట్ ఆర్ట్ గ్యాలరీ లో దేశంలోని వివిధ రాష్ట్రాలకు చెందిన ప్రముఖ కళాకారుల చిత్రాలు ప్రదర్శన జరుగుతున్నది. ఈ ప్రదర్శనకు అనూహ్యమైన స్పందన వచ్చింది. ఎందరో చిత్రకళ మీద ఆసక్తి అభిమానం ఉన్న వారు ఈ ప్రదర్శను తిలకించి ముగ్దులయారు. ముఖ్యంగా రష్యా నుంచి వచ్చిన ఆకిమ్ అనే యువకుడు ఇండియన్ ఆర్ట్ పట్ల చూపించిన ఆసక్తి, కుతూహలం అందర్నీ ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తింది. అతను ప్రత్యేకంగా కొన్ని చిత్రాల్లో కనిపించే భావాలకు అర్థాలు అడిగి వివరంగా తెలుసుకోడానికి కనబరచిన ఉత్సాహం చూసి ప్రదర్శనకి వచ్చిన వారితో పాటు ఆర్టిస్ట్ లు కూడా ముచ్చటపడ్డారు. ముఖ్యంగా హైదరాబాద్ కి చెందిన సుప్రసిద్ధ చిత్రకారుడు, జాతీయస్థాయిలో అనేక బహుమతులు పొందిన మహాతేజ ఆ ప్రదర్శనకి రావడం యాదృచ్చికంగా జరిగినా అదే సమయానికి ఆకిమ్ ఆయన వేసిన చిత్రం గురించి తెలుసుకోడానికి ఉత్సుకత చూపడం ఆయనని ముగ్దుడిని చేసింది. ఏ కళాకారుడికైనా ఇంతకు మించి ఏం కావాలి? అని ఆయన ఎంతో ఓపిగ్గా, శ్రద్ధగా తన చిత్రాల గురించి ఆకిమ్ కి వివరించడం జరిగింది. ఈ సందర్భంలోనే అనేక ఎలక్ట్రానిక్ అండ్ ప్రింట్ మీడియా ఆయన ఇంటర్వ్యూ కోసం ప్రయత్నించి విఫలం కావడం గమనార్హం.

మహాతేజకి నవ్వాలో, ఏడవాలో అర్థం కాలేదు. ఆకిమ్ కి తన చిత్రం గురించి వివరించడం ఒక ఎత్తు అయితే, మిగతా మీడియాని తను నిర్లక్ష్యం చేసాడన్న అపప్రధ రావడం మరో ఎత్తు. ఇలా ఇంతకు ముందు కూడా అనేక సార్లు జరిగింది.

నిట్టూర్చాడు తేజ. తనకంటూ కొన్ని ప్రిన్సిపల్స్ ఉండడం తప్పా! ఈ పబ్లిసిటీ లు, ప్రచారాలు తనకేమాత్రం ఇష్టం లేదు. ఏనాడూ తను కీర్తి శిఖరాలు అధిరోహించాలని కలగనలేదు. తనకి కావాల్సింది జీవించడం– అందుకు కావాల్సింది ప్రాణ వాయువు. ఆ ప్రాణ వాయువు తను చిత్రించే బొమ్మల్లో ఉంది. ప్రతి బొమ్మలో తన పంచ ప్రాణాలు నిక్షిప్తం చేసి జీవితకాలం యజ్ఞం చేస్తున్నాడు. ఆ యజ్ఞం నుంచి ఉద్భవించినవే కీర్తి, డబ్బు. నిజానికి ఇవన్నీ ఆశించి తను చిత్రకారుడు కాలేదు. చిత్రకారుడుగా తయారు కాలేదు.. కాదు చిత్రకారుడుగా జన్మించాడు. భూమ్మీద పడేసిన ప్రతి మనిషికీ జీవనాధారం చూపించిన ఆ భగవంతుడే తనకి ఈ ఆర్ట్ అనే కళ జీవనాధారంగా ఇచ్చాడు.

మీరు ఆర్టిస్ట్ అవడానికి స్ఫూర్తి ఏమిటి అనే ప్రశ్న అనేక ఇంటర్వ్యూ లలో అడుగుతూనే ఉంటారు.. ఎన్ని ప్రశ్నలకైనా జవాబు చెప్పగలడు కానీ, ఈ ప్రశ్నకి జవాబు తన దగ్గర లేదు. డబ్బుకోసం అని అబద్ధం చెప్పలేదు.. కళ కోసం అని తనని తాను వంచించుకోలేడు.. కీర్తి, డబ్బు ఆశించకుండానే వచ్చిపడ్డాయి. మరి ఇంకా ఎందుకు ఈ వృత్తిని వదలడం లేదు? ఎవరో గట్టిగా అడిగినట్టు అనిపించింది. ఎలా వదులుతాడు! కాలో, చేయో వదిలేయగలడు కానీ ఆత్మని వదిలేయ గలడా! నిట్టూర్చాడు తేజ. పత్రికలు, ఛానెల్స్ ఎన్నో తనని ఇప్పటివరకు వందల సార్లు ఇంటర్వ్యూ చేశాయి.. కొందరిని తిరస్కరించాడు.. కొందరిని మాత్రం అంగీకరించాడు. ఎప్పుడు చెప్పినా ఒకటే! చెప్పిందే చెప్పి విసుగు వస్తోంది. వాళ్ళకి అడిగినవే అడిగి విసుగు రావడంలేదా ! ఏదన్నా కొత్తగా సాధించాడా! బహుమతులు, పురస్కారాలు. ఇవి విజయాలా ! ఇంకా ఏదో సాధించాలి అది ఏమిటి? ఎక్కడ దాని గమ్యం ?

అడుగడుగునా పడిపోతూ, లేస్తూ, పరుగులు పెడుతూ, గాయాలకు కాలం అనే మందు రాసుకుంటూ, మర్చిపోలేని జ్ఞాపకాలు మచ్చలుగా మిగిలిపోతుంటే తడిమి, తడిమి వాటిని చూస్తూ గుండెల మీద బరువుతో బతుకీడుస్తున్న తనకి గొప్పగా సాధించిన విజయాలు ఏమున్నాయి. ఒక ఉపాధ్యాయుడు మంచి విద్యార్థులను తయారుచేస్తాడు.. ఒక డాక్టర్ ప్రాణాలు పోస్తాడు.. ఒక ఇంజినీర్ భవనాలు నిర్మిస్తాడు. ఎవరి వృత్తి వాళ్ళు చేస్తున్నారు. ఆ వృత్తి ద్వారా వాళ్ళు జీవిస్తున్నారు. తనూ అంతే! ఇది ఒక వృత్తి. అంతకన్నా తను గొప్ప పని చేస్తున్నానని అతను భావించడు .

నిజానికి అతనికి మీడియా అంటే భయం. వాళ్లకి సంచలనాలు సృష్టించడం ఇష్టం.. తనకి ముక్కుకు సూటిగా మాట్లాడడం ఇష్టం. మాట్లాడే మాటల్లో సంచలనం క్రియేట్ చేసే అర్థాలు వెతుకుతారు. తను ఒకటి చెబితే పది రాస్తారు.

చాలా మామూలుగా మాట్లాడిన మాటలకి రంగులు పూసి ప్రచారం చేస్తారు. అనవసరంగా కాంట్రవర్సీ క్రియేట్ చేస్తారు. ఆ కాంట్రావర్సీ తనకి భయం..

పేపర్ పక్కన పడేశాడు. అరచేతి మందాన విరగబూసిన పసుపు పచ్చగులాబీలను చూస్తూ కాఫీ కప్పు ఎడం చేతిలోకి మార్చుకుని కుడిచేయి చాచి ఒక పూవుని మృదువుగా స్రృశించాడు.. నెమ్మదిగా చెంపకి ఆన్చుకుని పరవశంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. " నువ్వు కాలితో తన్ని తరిమేసినా, నీ జ్ఞాపకాలు జీవితమంతా నాతోనే ఉంటున్నాయి. ఈ పచ్చని గులాబీ రోజూ నా చెంప స్పృశించినప్పుడల్లా నీ చేతి స్పర్శనే గుర్తు వస్తూ ఉంటుంది. గాయం కూడా ఇంత తీయగా ఉంటుందని నీ వల్లనే తెలిసింది.. చిత్రం.. గాయాలు మానతాయి కానీ నా ఈ చెంపకీ తగిలిన గాయం గుండెల్లోకి పాకి అక్కడే స్థిర పడింది మచ్చలా కాదు మధుర స్వప్నంలా " తడి కళ్ళకి స్టూల్ మీద ఉన్న మొబైల్ మీద వెలుగు, వెంటనే రింగ్ వినిపించింది.

unknown నెంబర్- తీయాలా, వద్దా అన్నట్టు క్షణం ఆలోచించి, మొబైల్ చేతిలోకి తీసుకుని ఆన్సర్ బటన్ నొక్కాడు.

"సర్ గుడ్ మార్నింగ్! అయాం మేఘ "ఎస్" ఛానెల్ నుంచి. మీరు ఇంటర్వ్యూ ఇస్తానన్నారు ఎప్పుడు ఇస్తారు సర్? ఈ రోజు వీలు అవుతుందా!"

నవ్వొచ్చింది. ఇప్పుడే ఈ అమ్మాయి గురించి ఆలోచించడానికి పది నిమిషాలు వృధా చేసాడు.. గంట పైన ఇంటర్వ్యూ కావాలి అంటోంది. అంటే స్టూడియో లో కనీసం రెండు గంటలు, ట్రావెలింగ్ కి గంట.. సుమారు మూడు గంటల సేపు విలువైన సమయం తన గురించి తను చెప్పుకోడానికి వినియోగించాలి. విజయానికన్నా దానికోసం చేసే ప్రయత్నం గొప్పది. ఆ మూడు గంటల్లో కొత్త ఆలోచనకి రూపకల్పన చేయచ్చు.. మరో ఆకృతికి తన కుంచెతో జీవం పోయచ్చు. తనకి పనిలో దేవుడు కనిపిస్తాడు. ప్రతి చిత్రం ఓ యజ్ఞం నుంచి ఉద్భవించే రూపం. నిజానికి తను చేసే పనిలో దేవుడుని చూడగలిగితే ప్రచారాలతో ఏం పని!

"సర్! ప్లీజ్ ఎప్పుడు రమ్మంటారు? " మళ్ళీ అడిగింది మేఘ.

" నేను బిజీగా ఉన్నానమ్మా! టైం కావాలి. అయినా కొత్తగా నా గురించి చెప్పుకోడానికి ఏముంది? మీ అందరికీ తెలిసిందేగా! " ఆలోచనల నుంచి బయటపడి కొంచెం అయిష్టంగానే అన్నాడు.

" సర్! యాక్చువల్ గా ఇంటర్వ్యూ కాదు. మీకు నేషనల్ అవార్డు వచ్చింది కదా! ఆ సందర్భంగా మీతో డాక్యుమెంటరీ చేయాలనుకుంటున్నాము."

డాక్యుమెంటరీ! అతని పెదవుల మీద చిరునవ్వు మెరిసింది. ఇప్పటివరకూ ఎన్నో ఇంటర్వ్యూలు చేసారు. మీ తల్లి, తండ్రి ఎవరు? చిత్రకళలో మీ ఆది గురువు ఎవరు? మీకు స్ఫూర్తినిచ్చిన కళాకారుడు ఎవరు? ఇప్పటివరకు ఎన్ని చిత్రాలు వేసారు.. ఎన్ని బహుమతులు వచ్చాయి? ఇవే ప్రశ్నలు. జవాబులు చెప్పినవే చెప్పి విసుగు వచ్చేసింది. ఒక పబ్లిక్ ఫిగర్ గా కొన్ని మర్యాదలను పాటించాలి కాబట్టి తన అసహనం బయటపడనీకుండా వ్యక్తిగత విషయాలు తప్ప ఏదైనా అడగమని ముందే చెప్పి వాళ్ళు అడిగిన అన్ని ప్రశ్నలకు సహనంగా సమాధానం చెప్పాడు. ఇప్పుడు డాక్యుమెంటరీ అంటే కచ్చితంగా తన వ్యక్తిగత నేపథ్యం చెప్పాలి. ఒప్పుకోవడమా! మానడమా! ఒక ఛానెల్ యాంకర్ గా తనని ఫాలో అప్ చేయడం ఆమె బాధ్యత. ఇప్పుడు కాదు అన్నా తప్పకుండా రోజూ ఫోన్ చేస్తుంది..

" సర్ ప్లీజ్.." మేఘ మాట పూర్తికాకుండానే అన్నాడు.. " నాకు రెండు రోజులు టైం ఇవ్వండి. మీ ఫోన్ నెంబర్ ఇదే కదా నేనే కాల్ చేస్తాను " .

" ఓ! థాంక్ యు వెరీ మచ్. లుకింగ్ ఫార్వర్డ్ ఫర్ యువర్ కాల్ సర్.. " ఆమె స్వరంలో పరవళ్ళు తొక్కుతున్న సంతోషం. ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ చేస్తూ మొహమాటం గా అంది." సర్ ! నేను నాలుగు రోజుల నుంచి ఆర్ట్ గురించి ఆర్టికల్స్ చదువుతున్నాను. మంచి ప్రశ్నలు వేస్తాను.. మీకు బోర్ కొట్టదు ప్లీజ్ ట్రస్ట్ మి."

ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది. ఎందుకు అలా అంటోంది? తానేమీ బోర్ అనలేదే! టైమ్ లేదు అన్నాడు.. ఎందుకు ప్రత్యేకంగా ఆ మాట చెబుతోంది ! జాలేసింది తేజకి. కుర్చీలో వెనక్కి వాలాడు. నగరంలోనే కాదు, దేశంలోనే తనొక ప్రముఖ వ్యక్తి. తనతో మాట్లాడడానికి, తనని కలుసుకోడానికి ఆసక్తి చూపించేవాళ్ళు చాలా మంది ఉన్నారు. తన ప్రొఫెషనల్ వివరాల కన్నా వ్యక్తిగత జీవితం గురించి తెలుసుకోవాలని కుతూహలం ఉండడం సహజం. ఒక సినిమా నటుడు, ఒక గాయకుడు, రచయితా, రాజకీయ నాయకుడు లాంటి సెలబ్రిటీల జీవితం పట్ల ప్రజలకు ఆసక్తి ఉంటుంది. అది తప్పు అనలేరు ఎవరూ. సహజం కూడా. ప్రజలకి వ్యక్తులే కాదు, వారి వ్యక్తిగత జీవితం తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం ఉండబట్టే ప్రముఖుల జీవితాలు బయో పిక్ అంటూ సినిమాలుగా తీస్తున్నారు. కొంపతీసి తన జీవితం కూడా..

దీర్ఘంగా నిశ్వసించాడు. చీకటి తెరల మాటున మూసి ఉంచిన గతాన్ని వెలుగులోకి తీసుకురావడం ఏ మాత్రం ఇష్టం లేదు. ఇప్పటివరకు మహాతేజ అనబడే తను కేవలం ప్రముఖ చిత్రకారుడుగా మాత్రమే పరిచయం. జీవితంలో తను దాటిన, ఎడారులు, కీకారణ్యాలు, మహా సముద్రాలు, వైతరణి నదులు ఎన్నని చెప్పాలి? ఈ తేజ జీవితం వడ్డించిన విస్తరికాదు. ఈ ఆడి కారు, ఈ బంగాళా, ఈ హోదా, పేరు, ప్రతిష్టలు వీటివెనక తను చేసిన పోరాటం, సంఘర్షణ,

అంతులేని కృషి, ఎదుర్కొన్న సవాళ్లు, సెలఏరులై ప్రవహించిన కన్నీళ్లు, ఆకలి బాధలు ఇవన్నీ చెప్పాల్సిన అవసరం ఉందా! తెలుసుకున్న ప్రజలు తన పట్ల కుండలకొద్దీ సానుభూతి చూపిస్తారేమో! ఇప్పుడు ఆ సానుభూతి తనకి అవసరమా!

“”సానుభూతి అని ఎందుకనుకుంటున్నావు తేజా! నువ్వు ప్రజల మనిషివి. ఇంతకాలం నుంచి నీ ఆనందాలు, నీ విజయాలు, నీ ఉన్నతి వీటిలో ఆ ప్రజలేగా భాగం పంచుకున్నారు. నీ చిత్రాలు చూసి, అభిమానించి, ఆదరించే ప్రజలే లేకపోతే నువ్వెక్కడ ఉండేవాడివి!” గంభీరమైన స్వరం...

తేజ ఉలిక్కిపడ్డాడు. గాలికి కదులుతున్న తెరల వెనక నుంచి ఓ నీడ తన మీద పడుతున్నట్టు అనిపించింది. సూర్య.. చిరునవ్వుతో తననే చూస్తున్నాడు. మాగాడు మహాతేజ గా మారడానికి కారకుడైన సూర్య.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

COMMENTS